

גיליון מס' 1671 * ז' בטבת תש"ס * 10 בדצמבר 1999 * כפר הנשיא * עלון פנימי

פתגם השבוע:

חלק מהצלחותנו לתקשר בחיים
טמון ביכולתנו להבחין בין
מתי לצחוק על משהו
ובין מתי לחייך אליו,
וזה
אחד ההבדלים הגדולים בחיים
שכל אחד מאיתנו
חייב להכיר

מתוך "המילים של החיים" - חיים מלמד

חנוכה חנוכה חג יפה כל כך...

ומה יש לנו השבוע מלבד אורות, נרות וזלילת סופגניות בשפע?
השבוע בעלון אדי משתלח במוסדות ומצטרפת אליו בתהיות על צעדים משונים שעליהם הוחלט
בהנהלת הקהילה, גם שוש ס'.
אדי אף מחזיר מכתב תשובה למיכאל כי על מכתבו מהשבוע שעבר ואננה לעומתם מספרת לנו
על בית קטן בערבה שם יושבים כמה מהחבר'ה הטובים מדי יום ומבלים יחדיו בעיסוקים
שונים.

"ידיעות אחרונות" מספק לנו חומר טוב לקריאה והפעם בעלון מדברי כתביו בשבח הטחינה
ודווח מהשטח על פגישתם של הרב עובדיה ור"מ אנגליה - טוני בלייר.

ועתה אני חורגת מתפקידי כעורכת העלון, אני רק רוצה להוסיף עוד כמה ידיעות קטנות
שנשמטו מ'פרורי' השבוע והשבוע שעבר.
למירית ק' שהתגייסה השבוע לצה"ל - שרות קל ונעים. ואת צה"ל נרגיע ונאמר שעוד שנה
וחצי שנתיים זה יגמר, אז אל דאגה...
לאורה ק' (נמלי לשעבר) ורפי פ' (פרנק לא לשעבר) טוב שקפצתם לבקר היה כיף לראות
אתכם, למרות שהבקר הפעם היה באמת קצרצר.

שבוע טוב לכולנו ושבט שלום מנוחה ושמחה ה-ה-יום.
דליה בשם המערכת

פרורים מן השולחן:-

הקדמה
לפני שנתחיל, אני מבקש שחברים יפסיקו לזייף (!!!). העובדה שמבחינה טכנית העלון
נמצא בתאי הדואר כבר ביום ה' אחה"צ, אין פירושה שמותר לקרוא אותו לפני הזמן.
האישור הרשמי הוא לקרוא את "דברי" ביום שישי בצהריים בלבד. לא יכול להיות שכל אחד
פה יחליט מתי הוא קורא את העלון.

* טוב, נתחיל כמובן מהברור מאליו, הלא הוא שבוע חנוכה העובר על כחותינו: התחלה
במוצאי שבת עם תהלוכת הלפידים המסורתית (למה לא שרים שם מאחור?) שהתנקזה בדרך הטבע
והמסורת לחדר האוכל, שם קידמו את פנינו מליוני קלוריות וגדי עמית אחד שהנחה בהצלחה
מרובה ערב "עשר".

יום ראשון תפס את מקומו ביומן בדמות מסיבה בגן שקד (אנו מזכירות להורים לא להביא
אחים) ואילו את אחר הצהריים של יום שני שרפנו בגן רימון עם חגיגה נוספת.
חן חן לכל מי ש... וכו'.

* ועוד בענין חנוכה:

במסגרת פעילות החג בתלתון הבוגר (משהו בנושא "אלוף התריאטלון"), הוקמה שם אומגה. סופר לי שאיילה אדלשטיין (נגנית צ'לו, אם זכרוני לברכה אינו מטעני) ביצעה תרגיל נטישה מהאומגה לפני הזמן החוקי. בזמן כתיבת שורות אלו, נמסר לי שהיא כבר חזרה הביתה מבית החולים. איילה, מותר להעתיק מאחרים, אך שימי לב להבדלים:
א. המקום אינו "חורשת הנח"ל".
ב. השנה אינה 1970 (בערך).
ג. לא קוראים לך דורית נמיטב !!!

* ביום שישי שעבר, נחרדתי עד עמקי נשתי משום ששמועה גונבה לאזני שבערב אמורים להגיש בחדר האוכל מנות צמחוניות בלבד ר"ל. אך לא משפחה כמונו תרים ידיים אלא להיפך - את נס המרד: קמנו, לקחנו מכונית (רשמנו בזמן) ונסענו ל"אבו סלאח". מה רבה היתה תחושת הדיסאוננס הקוגניטיבי כאשר שמענו שבסופו של דבר הוגשו עוף ובשר וסתם שחטנו את ארנקנו לריק.

* במשק הילדים המליטה העז "טקילה" תאומים: "לטקס" הזכר ו"פנקייק" הנקבה. (משחק) איציק מוסר תודה לכל הילדים שנכחו במקום בזמן ההמלטה ועזרו לו בכל הדרוש, במיוחד ל_____.

* ספורט: בתחרות השחיה "גביע ירושליים" הגיע נמרוד היקר שני ב - 200 פרפר (ראשון בין הישראליים) וכן ב - 100 פרפר וב - 200 גב (אחרי חליקה הגדול). גם שילו איילון מככב בארה"ב, שיפר את שיאיו האישיים ב - 200 + 400 חתירה וגם ב - 400 מ"א במסגרת אליפות המכללות. כל הכבוד לשניכם ולכל שאר השחינים שבוודאי הבינו שגם הפעם לא יכולתי להשתתף במשחים.

* ביום שישי (היום), למי שלא מרמה - ראה הקדמה) תתקיים מסיבת יום ההולדת ה - 70 של אדי נמיטב האחד והיחיד שהוא בין היתר אבא של אמיר וסבא של ג'ורג'! מזל טוב מראש ובוודאי נשמע הדים בשבוע הבא.
נמשיך באותו ענין: מרים כהן נולדה כנראה השבוע לפני 18,250 ימים. מקורות אנונימיים מוסרים לי שאחותה (אחת מ"ארבע האמהות") אירגנה ערב לנשים בלבד והיה "פיצוק".

* שמענו כולנו על מותו המסתורי של אדמונד ספרא בביתו (??) באירופה. ואני שואל, העובדה שאמיר גולן נמצא יותר מ - 5,000 מייל ממקום הרצח מנקה אותו באופן מוחלט מאשמת התרשלות בתפקידו? ולמה הרתק לא ירה ???

* ואם אנו כבר עוסקים במיליארדי דולרים, אספר לכם שהמאגר העסקי והקהילה שוקדים בימים אלה על "סגירת הקצוות" של תכנית משק 2000. הכל טוב ויפה, אך אם האנשים המנהלים את הקבוצה צריכים שמנהל מפעל שכיר יסביר להם על המפעל שלהם, איך אפשר לצפות שהם יכינו תכנית משק ראויה לשמה? כאשר עברתי ליד החבר X בזמן הסיור במחלקת החמין, ראיתי את גלגלי מוחו מסתובבים וידעתי שבזה הרגע פירנסתי את "בינינו" הקרוב. אם היתה זו תרומתי הצנועה לבנין העם והארץ - דיינו.

* נו, נראה אתכם משכנעים אותי כאן ועכשיו שאפילו לרע קל שבקלים לא חשבתם שקוראים לו "דנה ויצחק" ...

שבת שלום,
תמיר

את הפרורים בשבוע הבא
יאספו למעננו
שבי וציונה מזרחי.
אנא אנא ספרו, הגידו ורכלו באוזניים

12/12 אביטל נוימן
איריס וולפין
אמיר שחר (נכד - סמברה)
יואל מרקוסון

13/12 אפריים מעין
מרים קנדל
דני סמברה

14/12 בלהה איילון

15/12 טומי עמית
איתמר עדר
תאיר כהנא (נכדה - כהן)

16/12 רינה כהן
אדי נמנוב - בן 70!!
תמר מימון (נכדה נמנוב)

17/12 אודי אגם
רפי שינגזיכט
כרמי סינה
דני קפלן
יובל שיבי (נכדה - רחמי)

18/12 גבי קלייר לוין
אלן איסטון
פט בן-זאב
יותם עתיר (נכד - ר. מנה'גורסקי)

ימי נישואין:-

15/12 הלן ואייבן לוין - חתונת הזהב!!!
עדנה ואלק קולינס

12/16 ג'יין ואיזק תלם-פוטש

לכל חבר מנהל:-

280 חברים - האם הם זקוקים לכל כך הרבה מנהלים, והם המנהלים גם זקוקים ליועצים, האם מישו בודק את העניין? הוצאה כספית נדירה על ההנהלה, האם 280 חברים זקוקים לזה? הופיע בלוח המודעות לפני כמה שבועות, מכרז על משרה חדשה למנהל חלקי - רק לפני מספר ימים קיבלנו דף עם הסבר חלקי על הצורך להזכר לקהילה. האם זה נוהל תקין שהסבר בא כל כך הרבה זמן לאחר המועד?
ההסבר שכמה מנהלים הם פנסיונרים, ולכן מקבלים משכורת נמוכה, לא מספק אותי.
האם ועדת הביקורת יכולה לדון על הצורך למנהל לכל חבר?

שש סולומון

ח' בטבת תש"ן (1990) - מאיר ריפקינד

נזכור את יקירנו:-

טיפים וטריקים:-

מתוך "זמנים מוזרניים" של "ידיעות אחרונות":
 * דפי ניחוח: פזרו בארונות הבגדים כמה דפים של מייבש הכביסה, והארון ידיף ריח ניחוח.
 * צו הלב: כשמהצים את המדים של החייל או החיילת היוצאים לשירות סדיר, קבע או מילואים, מצפינים באחד הכיסים פתק עם מילות אהבה. כשהפתק יימצא, הוא יחמם את הלב.
 * הביצה והתרמוס: לניקוי תרמוס, הכניסו קליפות ביצים ונערו כמה דקות. אחרי שטיפה במים, התרמוס יהיה כחדש.
 * הביצה והשמן: כשהמתכון דורש למרוח ביצה על בצק (באפיית לחם, או עוגות שמרים, למשל), הוסיפו לחלמון כף שמן. המריחה תהיה קלה יותר, והתוצאה מבריקה יותר.
 * העיתון סובל הכל: כדי לשמור על טריות המלפפונים, הפטרוזיליה, הקישואים והשמיר, עיטפו אותו תחילה בנייר עיתון, ואחר כך הכניסו לשקית.

הגיל הרך:-

השנה - שנת 1999 - נולדו במשק 9 ילדים - ילד אחד של תושבים שעזבו וכל השאר בני משק דור שלישי:
 נעה זיו - לשבט פרנק - אפילו דור רביעי!!!
 ליהי רוזנקרנג - לשבט נמנוב.
 מורן קולינס - לשבטי קולינס את וולפין.
 מיכאלה טנא - לשבט טנא את פוטש.
 ניצן ויערה וויסבקר - לשבט ברור.
 ניצן ג'קסון - לשבט ג'קסון - ונכדה ראשונה.
 ודורון בולדווין - לשבט עמר.

כן ירבו...!!!

מי הוא הנשיא?

למזכירות הטכנית הגיעה חוברת שנקראת "חריש עמוק" והכתובת שהיתה על המעטפה היא זו:
 20-004614-9

לכבוד,
 קיבוץ כפר הנשיא - עבדור הנשיא
 כפר הנשיא 12305

האם נשיא המדינה עבר לגור בקיבוצנו? ואם לא....
 אז נשיאנו היקר, אנא הזדהה, כדי שגם אנו נדע מי אתה...

1. אנו רוצות להזכיר לחברים שאנו מקבלות כתבות, הודעות וסקופים לדברי הכפר עד יום שלישי בשעה 20:00!! כתבות שיגיעו לאחר מכן - לא יפורסמו (גם אם הן כבר מודפסות)!!
 2. אנו מעדיפות, כדי לחסוך לנו ולכם את הטרחה, שתביאו לנו את כתבותיכם שאנו נדפיס אותן ולא להביא לנו דפים מודפסים או דיסקטים.
 3. אנו רושמות ב"עמוד הפותח" כל שבוע את כותב/ת הפרורים לשבוע הבא - אנא אל תשמרו את הסקופים לעצמכם - דווחו לכותב/ת מדור ה"פרורים". ואם ב"פרורים" מדובר, אז אנו מחפשים עוד כמה אנשים שיהיו מוכנים לכתוב לנו את ה"פרורים".
 4. בני משק/חברים שעזבו אותנו (בארץ ובחו"ל), אנו מאוד מחכים לשמוע מכם איפה אתם היום ומה אתם עושים. אז תגייסו את המשפחות, הרימו העטים והניירות, הפשילו שרולים ויאללה לעבודה.
 5. חברים שמביאים לנו כתבות מעיתונים, מתבקשים לכתוב לנו מאיזה עיתון נלקחה הכתבה, אחרת לא נוכל לפרסמה.
- לאחר שהמקום השתתף אפילו בחידון במסיבת חנוכה ("המתכת שבה עשויה המנורה בבית המקדש מופיע במוסד מסוים בקיבוץ" - הניסוח לא מדויק). הגיע הזמן לדווח לכלל החברים מהו מוסד זה.
- אז קודם כל - איפה הוא?
- שתי דירות בבית הסמוך לחדר האוכל אוחזו ושופצו (ולאחרונה ה'ו'תיקאר' חונה לידו). במקום שורה אוירת בית נעימה (כסות קפה ועוגיות, ON THE HOUSE מפות צבעוניות על השולחנות, עציץ יפה בחלון, רדיו המכוון תדירות לקול המוסיקה). לפחות פעם בשבוע נפגשת 'השכבה הוותיקה' לשיחת רעים ו/או מסיבת ימי הולדת לאחד הותיקים. לאחרונה נתוספו גם שני חוגים שבועיים - האחד לבישול בהדרכת בוב ה' והשני ללימוד ברידג' שעליו ממונה אדי נ' כמובן.
- יש למוסד זה פן נוסף, 'רציני' יותר. בכל אחד מימי החול, מתאספת קבוצה (אמנם קטנה) של חברים ותיקים ומבצעת עבודות לענפים שונים. בראש התור עומד המפעל, ששולח באמצעות צביקה חומרים למנייה ואריזה. כעת אלה טבעות (שאת שמן הרישמי אינני זוכרת) מחומרים וגדלים שונים, שיש לארוז בשקיות של פלסטיק (לעיתים מאה, לעיתים חמישים, או אפילו עשרים לכל שקית). צביקה אומר שעזרתנו מאוד חיובית.
- הלקוח השני הוא ענף הערערים. הם שולחים לנו צמחים (לפעמים בגודל של CHRISTMAS TREE) ועלינו להזמין אותם לפי הוראות הענף, כדי שיוכלו לשתול אותם ולגדל אותם למכירה.
- לאחרונה, ביקש גם שלומי את עזרתנו, אבל עדיין מכינים שם תנאים בשבילנו. (העבודה מוכרחה כנראה להתבצע במקום האריזה).
- לאחרונה, כשאין עבודה אחרת בשבילנו, הבחורות גם סורגות, תופרות ורוקמות, והעבודות נמכרות במחירים נוחים. הכסף נכנס לקופת המועדון.
- על כל הפעילות העניפה, מרחפת דמות חיובית, שמתאימה לתפקיד LIKE A ROUND PEG IN A ROUND HOLE.
- הלין מעלה רעיונות, משבחת, מעודדת, מטפלת בהובלת העבודות הלך וחזור, "מה, כל כך מהר סיימתם?" או "איזה יופי יצאה הסריגה/רקמה/תפירה שלך".
- לסיכום, אעיד על עצמי שאני הולכת למקום בהרגשה טובה, ואם ישנם ותיקים/ות ש'נגמר להם הסוס' בעבודה הנוכחית, או שלא עובדים כלל, מומלץ מאוד לנסות אנגה

מכתב תשובה למיכאל:-

שלום מיכאל, תמיד ראיתי בך, והיום אף יותר, דוגמא של חבר עם מוסר גבוה ודוגמא אישית בכל תחומי הקיבוץ והחברה. לדעתי, זו גם הסיבה שחברים בחרו בך לשבת בועדת הביקורת של הקיבוץ, כלומר לשמור על רמת המוסר בחיינו הקיבוציים. כל זה לא אומר שיש להסכים איתך בכל מה שאתה אומר, או כותב. אני רוצה כאן להתייחס למכתבך האחרון שנשלח לחברים, ואם תרשה לי, אף לדחות על הסף חלק מהנחותיך היסודיות לגבי השינויים שעליהם הוחלט בחברה. (בלשונך: "הסידורים החדשים").

1. את קביעתך ש: "אחת ממטרות השינוי היא לעודד חברים למצוא עבודה יותר מכניסה לעצמם,

אתה סותר בכך, שקיווית שזה לא יוביל ל"חאפ" ולתאונות. אתה לא יכול להיות גם בפנים וגם בחוץ, אם חבר מחפש לו עבודה בחוץ שתכניס לקיבוץ 50,000 ש"ח לחודש, כלומר לחבר 10,000 ש"ח לחודש, זה טוב או לא טוב? זה נקרא "חאפ" ותאונות? ואם הוא יכול להכניס סכום כפול מזה, לפי ההגיון שלך, זה כבר גובל ב"פשע קיבוצי".

2. אם השיטה אמורה "לשפר את כלכלת הקיבוץ", ולפי הדו"חות קשה מאוד לראות הוכחה לכך, האם רצוי שחבר יתאמץ וימצא לו עבודה שמכניסה הרבה כסף, או לא? והאם זה - לפי הגדרתך - "לרעת הכלל"?

3. ועכשיו לדוגמא שהבאת שקשורה לשכבת הוותיקים. אני מציע לך לחזור ולקרוא את החלטות המוסד בנושא, שדרך אגב לא היו בדיוק ברורות וחד-משמעיות גם לאותם חברים שהציעו אותם. אך דובר בכך ש: "הכנסה נוספת מחוץ לקיבוץ, לאחר מילוי חובות החבר, ייזכו אותו ב-50% מהתמורה נטו". למרות הפרשנויות השונות, החלטה זו קיבלה משנה תוקף בהחלטת הנהלת הקהילה מ-18.11, ויש לי גם אישור על כך בכתב ממנהלת משאבי אנוש ומנהלת הקהילה. לכן תמוה בעיני שאתה כותב: "כנראה היה לחץ", ו"שמעתי על ההחלטה של 50%, במקום 20% כפי שהחלטנו". SO GET YOUR FACTS STRAIGHT.. ולסיום, אם אתה מסכים שזה לטובת הקהילה שחברים, אפילו אם הם פנסיונרים, יכניסו כמה שיותר כסף לקיבוץ מבחוץ, מדוע שתמעיט את המוטיבציה לכך?

בידידות - אדי

מכתב לשריטה:-

חשיפה תקשורתית! אם עוד לא ניחשת, למרות שמרבית החברים כן הצליחו לפענח את התעלומה, (בלי עזרה או רמזים נוספים), מי הוא "החבר האנונימי במערכת", LOBBY אז יש לי גילוי מרעיש בשבילך: זה אני, אדי נמנב!

אולי, אילו פעלת בדרך קצת יותר דמוקרטית באסיפה, היית שומעת את הדברים שנכתבו שם, וחוסכת את כל כאב הראש לנסות לפתור את התעלומה, ובמקום זה את מוצאת את הזמן ליידע את החברים על תוצאות הצבעתם.

אדי - (החבר הכבר לא כל כך אנונימי)

(מכתב זה נכתב ביום ראשון בערב בעקבות הפניה הדרמטית בלוח האלקטרוני. אם מאז פורסמו התוצאות, אני מבקש סליחה).

מתוך העיתון "כל העמק והגליל"

ספורט לאומי חדש: איתור תכשיטים שאבדו בימים הטובים של הכינרת

התייבשות הכינרת וחשיפת שטחים שהיו מכוסים במים, העלתה רעיון בקרב תושבי האזור: יוצאים ומחפשים תכשיטים, שאבדו במה שהיתה פעם תחתית האגם. באחרונה נראו אף קבוצות של תלמידים, שסיירו בחופי הכינרת ודווחו על מציאת טבעות

ושרשראות זהב שנפלו ממותרצות בכינרת.
סגן יו"ר מינהלת הכינרת, שלמה בהלול, אמר על התופעה: "אני מניח שבאגם יש הרבה תכשיטים שהלכו לאיבוד. אבל למצוא אותם זה כמו לחפש מחט בערימת שחת. מה שלא מונע כמובן, מהנערים הנלהבים לחפש אחר המטמון האבוד".

הכתבה הנ"ל מבוססת על הנחה ראשונית מוטעת! חפשו את ההנחה השגויה וכתבו תשובתכם למערכת דברי הכפר...
המערכת.

הטחינה - מתוך "זמנים מוזרניים" של "ידיעות אחרונות"

הטחינה, מוצר מבוקש ואהוב במטבח הישראלי, נמצאת בשפע במטחי המזרח-התיכון ואפילו במזרח הרחוק.
רקע היסטורי: השומשום הוא אחד המאכלים העתיקים ביותר של האנושות. יש הטוענים שהוא נולד באזור אינדונזיה, אך חיש מהר התפשט לסין, יפן, הודו, אפריקה והמזרח התיכון.
איך קונים: הטחינה הטובה והבריאה ביותר היא הטחינה הגולמית, המכילה שומשום טחון ומלח. לא רצוי לקנות סלט טחינה מוכן ולא רצוי לקנות טחינה המכילה כבר תבלינים.
מה עושים איתה: הטחינה הגולמית נהדרת בסלטים שונים, רטבים חמים וקינוחים. מעורבת בדבש, היא יכולה לשמש ממרח בריא על לחם. אפשר גם להוסיף כף לשייק חלב, חלב סויה או חלב שקדים, או להעשיר בה מרק (אין להרתיח אחרי שמוסיפים). טחינה מומלצת במיוחד לתינוקות ולקשישים כיוון שהיא קלה לעיכול ומדינה מאוד.
הטחינה טובה מאוד לצימחונים, רצוי לערבב אותה עם קטניות כדי לשפר את איכות החלבון.

סיפור:-

כפר הטיפשים - שלמה עבס
היה פעם כפר אחד, שכל תושביו היו טיפשים. ערב אחד הגיע איש אחד אל הכפר הזה, וראה את כל אנשי הכפר בוכים. שאל אותם האיש: "למה אתם בוכים?"
אמרו אנשי הכפר בעיניים דומעות: "אוי ואבוי לנו הערב התחתן בנו של ראש הכפר עם בתו של הנפח, וכעת אין החתן יכול להיכנס לחדרה של הכלה, משקוף הדלת נמוך מדי. אין לנו ברירה: כדי להכניס את החתן לחדרה של הכלה - נצטרך לכרות את ראשו!"
ראה האיש שאנשי הכפר טיפשים הם, ואמר להם: "תנו לי חמישה שקלי זהב, ואני אכניס את החתן לחדרה של הכלה בלי לכרות את ראשו."
נתנו לו חמישה שקלי זהב, והאיש ניגש את החתן והיכה אותו בבתנו. מעצמת המכה התכופף החתן, והאיש דחף אותו לחדרה של הכלה.
שמחו אנשי הכפר, ומרוב שמחה ערכו מסיבה גדולה. שתו ואכלו וזללו, עד שלבסוף, מרוב שתית יין, נרדמו כולם.
למחרת בבוקר, כשהתעוררו, החלו כל אנשי הכפר לצעוק בפחד.
"מה קרה?" שאל אותם האיש.
"אוי ואבוי לנו", בכו אנשי הכפר, "אתמול שתינו הרבה יין עד שנרדמנו, ובזמן שינו התערבבו רגלינו אלו באלו. עכשיו אין אף אחד ביננו היודע אילו הן רגליו."
"אל תדאגו", אמר האיש, "אני אסדר את רגליכם ואחזיר לכל אחד מכם את רגליו שלו."
לקח האיש מקל והחל להכות ברגליהם בכוח רב. והנה, כל אחד מן הטיפשים - לאחר שפגע בו המקל - מיד קפץ מעלה בשמחה ועמד על רגליו.
לבסוף נותר רק טיפש אחד שוכב על הרצפה. אמר לו האיש: "אתה יכול לקום, רק הרגליים שלך נשארו על הרצפה."
אמר הטיפש: "אבל איך אדע אם אלו באמת הרגליים שלי?"
היכה האיש גם אותו ברגליו, והטיפש קפץ על רגליו ואמר: "נהדר! רגלי כואבות! גם אני מצאתי את הרגליים שלי!"

מאיר שלו - מתוך עיתון "ידיעות אחרונות"

כולנו שמחנו לשמוע שהרב עובדיה נעתר לתחינתו של ראש ממשלת אנגליה והסכים לכלול אף אותו בלוח הזמנים הצפוף שלו.
תפקיד מכריע בהכנת הפגישה, כך התברר, נועד לראש הממשלה שלנו, שגם תידרך את מר בלייר לקראתה. האיש שלי בדאונינג סטריט הצליח להעביר אלי קטעים משיחת התדרוך. זה הלך בערך כך:
בלייר: אהוד, שמעתי שאובאדיה ג'וזף מגיע ללונדון. אולי אתה יכול לארגן לי פגישה?
ברק: לא רק פגישה, אני יכול לסדר לך גם הנחה.
בלייר: כשהוא נכנס אלי ללשכה, מה אני עושה? קד קידה?
ברק: הוא לא נכנס אליך לשום לשכה. אתה בא אליו למלון, אתה מחכה בלובי, וכשיגידו לך "תבוא פה", רק אז אתה נכנס.
בלייר: או קיי. למי אני ניהש? אני לא מכיר אותו בכלל.
ברק: אתה תבחין בו בקלות. הוא היחיד בחדר שמתלבש כמו דורמן במסעדה הודית.
בלייר: ואז?
ברק: ואז אתה מנשק לו את היד ואומר: רמב"ם.
בלייר: RAMBAM?
ברק: בדיוק. גם אני אומר לו תמיד רמב"ם, והוא מבסוט. ואז אתה אומר לו שאירגנת תקציב קטן ל"אל המעיין".
בלייר: מה זה?
ברק: "אל המעיין"? זה TO THE SPRING.
בלייר: לא הבנתי.
ברק: זה שיר סדה. אל המעיין, בא גדי לבן, טו הו טו דה ספרינג, טו הו טו דה ספרינג.
א ליטל גדי הז קאם, טו הו טו הו טו דה ספרינג, בא גדי לבן... מה, החבר'ה של ה-SAS לא שרים את זה בקומזיצים של היחידה?

המשך בעמוד הבא...

בלייר: אין לי מושג.
ברק: רק תיזהר שהוא לא יברך אותך לכבוד ההריון של שרי, כי אז עלולה לצאת לה שלישיה.
בלייר: וזהו?
ברק: עוד לא. כשיגידו לך תצא בחוק, אז אתה יודע שזהו.

עד כאן שיחת התדרוך. למרבה ההפתעה התברר שהיא היתה מיותרת לגמרי. בלייר לא הלך אל המלון, אלא עובדיה בא אליו. והוא לא טרח לחבוש כיפה, לא נישק את היד, לא לעס את הזקן ולא נתן כסף ל"אל המעיין". למעשה, בלייר אף ויתר על מילת הקסם, RAMBAM, ובמקום זה הזכיר את משה רבנו. "אני נוהג לעיין בתנ"ך, הוא הודיע, והוסיף: "בכל פעם שמצבו של העם היה רע, משה עשה מאמצים לחזק את רוחו". משום מה, בתנ"ך שאני נוהג לעיין בו כתובים על משה סיפורים אחרים לגמרי, אבל אפילו על זה עובדיה לא העיר לו.
הייתכן שלנגד עיננו צומח עובדיה חדש? הייתכן שהאווירה התרבותית של לונדון חוללה בו מטמורפזה? הייתכן שהעובדה שהגברת בלייר הצליחה להרות בלי הקמיעות שלו החזירה את כולם לפרופורציות? על כך אין לי תשובות, אבל אין ספק שהיתה זו פגישה נהדרת.

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write/respond/complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

ANQ: "man without God, like fish without bicycle"